

Kirje on kirjoitettu ihan sodan loppuvaiheessa ehkä 1945. Kotiini oltiin hankkimassa puhelinta. Se vedettiin ”kahdella soitolla” Rauhalasta. Rauhalassa oli varmaan ollut puhelin jo ennen sotaa. Jos naapurit olisivat yhdessä puhelinta hankkineet, niin tuskin puolen kilometrin johdolla olis selvitty.

Laina ja Väinö muuttivat Loimaalta Kraanan talosta Mynämäelle 27.5.1937 Lehtovaaran kirjakaupan piharakennukseen. Väinö oli Loimaan nahkatehtaan nahkojen ostaja ja Laina ompeli Loimaalle Lyyli Salmisen vaateliikkeeseen. Loimaalle he palasiva seuraavana vuonna huhtikuun lopussa.

Heillä jäi hyvät suhteet Lehtovaaran perheeseen. Kirjeessä oleva Leena oli Lehtovaaran nuorin tytär. Sandra oli perheen matriarkka. (Merja)

Hyvät ystävät Laina, Väinö ja Merja

Olen nyt koettanut hommata sitä puhelinjohtoa teille. Täältä Mynämäeltä sitä ei saa ensinkään, mutta Turusta saisi niin paljon kuin ½ kilometrin matkalla tarvitaan. Tämä ei ole mitään mustanpörssin kauppaa. Soitin sisarvainaani pojalle insinööri Auraselle. Hän on Turun puhelinyhdistyksen johtaja, enkä puhelimesta voinut sanoa, että te voisitte antaa jotain elintarvikkeita. Mutta jos Laina tulee Turkuun silloin kun Leena, niin voisitte mennä oikein henkilökohtaisesti puhumaan hänen kanssaan.

Sitten hän kysyi vielä, jos teillä on kaikki muut tarpeet, mitä siihen kuuluu, ruuveja ym. Ja jos siihen tulee kaksoisjohto. En ymmärtänyt siihen mitään sanoa. Sitten olin niin tyhmä, että luulin sitä johtoa tarvittavan keskukseen asti. Mutta lapset täällä sanoivat, että lähimpään puhelimeen. Ja muistaakseni sanoitte, että sinne oli puoli kilometriä, johon Lyyli silloin soitti.

Ottakaa nyt näistä kaikista asioista selvä ja kirjoittakaa, että tiedän sinne Auraselle soittaa. Ja jos Laina silloin tulee Turkuun niin kuin Leena toimittaa, niin kai ne asiat sitten järjestyy.

Olit Laina kovin ystävällinen, kun pyysit Leenaa teille lepäämään. Se olisikin ollut hänelle oikein tarpeellista. Siellä hän olisi saanut hyvää maitoa ja vahvistavaa ruokaa. Mutta hän ei saanut asioitaan niin järjestettyä, että olisi päässyt.

Kirjoitit niistä sinun kiireistäsi. En yhtään ihmettele jos sinulla on kiire, kun meilläkin tahtoo sitä kiirettä olla, vaikka ei ole kissaa eikä koira.

Tuntuu jo, että joulukuusi on tulossa. Kun nyt kerran tulet Turkuun, niin pistäydy nyt meilläkin. Näet sitten Helenan pojankin.

Sanotaan vaan näkemiin. Sandra täti